

העופר של סבא והעז של נכדו

סיפור קצר על אהבת סבא מאיר לחיות מחמד

בילדותי, היו לי חיות מחמד שאהבתי אותן וטיפלתי בהן... כבן 5:

זוג יונים יפות, חתולים קטנים, כלב לבן עם כתמים שחורים

וגם עופר צעיר, שגופו חום, עיניו גדולות - יפות ופרצוף חמוד.

הלכתי למיטה עם העופר וקמתי איתו כשהוא צמוד אלי, אהבתי

וגם אני זה שהאכלתי אותו בחלב קר וקשרתי לו חוט בצווארו

זה היה לפני הרבה מאוד שנים וזה היה בארץ מרוקו היפה.

הנכד שלי יואל המתוק והאהוב עלי מאוד, נמצא בארה"ב, גם

כאשר הוא רחוק ממני, דמותו ויופיו שוכנים תמיד בלבי.

ליואל המתוק היה עז, שמנסה בתמונה, לאכול את חולצתו.

מצאתי את התמונה באלבום אצל סבתא וכתבתי עליה סיפור

על העופר החמוד שלי, שקיבלתי במתנה מערבי נכבד שהיה

חברו הטוב של אבא יחייא, כתבתי סיפור לילדים לפי בקשת

עורך כתב-עת 'מאזנים' שהוא עיתון לסופרים ושל הסופרים

הסיפור החמוד כמו 'העופר החמוד שלי' התפרסם בשם זה

ב'מאזנים' במחצית שנת 2014 ומצא חן בעיני הרבה חברים.

התוספת הזאת על 'העופר החמוד שלי' נוספה לסיפור שכתבתי ליואל הנכד שלי בסוף השנה.

יואל הקטן והרך בשנים, בידי הסבא האוהב